

Nr 394.

Av herr Holmbäck, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag för budgetåret 1952/53 till universiteten och den medicinska undervisningen m. m.

Åren 1950 och 1951 har större akademiska konsistoriet vid Uppsala universitet bland sina riksdagspetita upptagit en framställning om beredandet av ett personligt, icke tidsbegränsat forskarstipendium åt docenten vid universitetet Carin Fahlin. Den senaste framställningen har understötts av universitetskanslern, men trots de starka skäl, som tala för ett bifall, har förslag i ärendet icke framlagts av ecklesiastikministern i propositionen 137/1952 angående vissa anslag till universiteten och den medicinska undervisningen m. m.

I anslutning till större akademiska konsistoriets och universitetskanslerns åsikt får jag nu hemställa om inrättande från och med den 1 juli 1952 av en personlig, icke tidsbegränsad anställning vid Uppsala universitet som forskardocent för docenten Fahlin.

Docenten Fahlin är född 1900 och utnämndes till docent i romanska språk 1937. Redan år 1943 förklarades hon professorskompetent av de utsedda sakkunnige, av humanistiska sektionen och av större akademiska konsistoriet. Den höga halten av hennes forskning har intygats i ett flertal sakkunnigutlåtanden, bl. a. av professorerna Paul Falk och Alf Lombard. Jag kommer att till statsutskottet översända två yttranden av professor Falk, av den 15 oktober 1948 och den 7 november 1951, samt ett yttrande av professor Lombard, av den 12 november 1951. Av professor Falks yttrande av den 15 oktober 1948 framgår att docenten Fahlins produktion är synnerligen mångsidig; den rör sig på ett flertal språkområden, såsom det franska, spanska, katalanska, portugisiska och italienska, och behandlar både lingvistiska, filologiska och litteraturhistoriska problem. Vad som framför allt varit föremål för docenten Fahlins vetenskapliga arbete har varit ett mycket omfattande medeltidsverk av historiskt innehåll, *La chronique des ducs de Normandie* par Benoit (d. v. s. Benoit de S:te More). Hon har visat upp att det s. k. toursmanuskriptet av detta arbete är det äldsta på franska skrivna och i Frankrike bevarade manuskript av större omfattning. För närvarande är docenten Fahlin sysselsatt med en kritisk utgåva av manuskriptet, som är av stor vikt för kännedomen av den sydvästfranska dialekt, på vilket det är skrivet. Efter varmt förord av en av Frankrikes förnämsta romanister fattade Fornskriftssällskapet i Paris beslut att utgåvan skulle intagas i dess

förnämliga skriftserie. Kriget omintetgjorde emellertid verkställandet härav, och arbetet tryckes i Sverige. Första delen av editionen, omfattande 630 sidor, har utkommit, och ett stort parti av den andra delen har lämnats till sättning. Det är tydligt att redan den nu utkomna delen av editionen är ett betydande svenskt bidrag till den synnerligen högtstående franska filologien.

Docenten Fahlin, som för sin utkomst är beroende av förvärvsarbete, har innehaft docentstipendium och sedermera från 1949 extra forskarstipendium. Hennes forskarstipendium utgår emellertid den sista november 1952, och därefter ter sig hennes ekonomiska framtid synnerligen oviss. Då hennes docentstipendium utgick, sökte hon lektorat vid ett av statens läroverk, men hon förklarades icke behörig »enär hon icke — — — styrkt sig vara fri från sjukdom och lyte, som göra henne olämplig för lärarkallet». Hon lider nämligen av en svårt invalidiserande sjukdom, kronisk ledgångsreumatism. Det är verkligt imponerande att hon trots detta kunnat fullfölja en vetenskaplig verksamhet, som givit henne en erkänd rangplats bland nu levande romanister. Den andliga livaktighet, som hennes stora produktion utvisar, verkar nästan som en protest mot den relativa orörlighet, till vilken sjukdomen tvungit henne. En anställning som e. o. docent skulle icke blott möjliggöra för henne att fortsätta sin vetenskapliga verksamhet, vartill — såsom intygats av större akademiska konsistoriet vid Uppsala universitet — hon är fullt i stånd, utan vore även en rättvis belöning för vad hon redan åstadkommit.

Med stöd av vad ovan angivits får jag alltså i anledning av propositionen 137/1952 anhålla,

att riksdagen ville å Uppsala universitets stat uppföra en personlig, icke tidsbestämd e. o. anställning som forskar-
docent åt docenten i romanska språk vid universitetet Carin
Fahlin.

Stockholm den 1 april 1952.

Å. Holmbäck.